

Terapie Infuzyjne Dla Pacjentów Z Chorobą Parkinsona: Podstawowe Informacje Dla Pacjentów

DZIAŁANIE LEKÓW W CHOROBIE PARKINSONA?

Przyczyną powstawania choroby Parkinsona jest obniżenie stężenia dopaminy w mózgu, dlatego, aby je wyrównać, konieczne jest stosowanie odpowiednich leków. Większość leków podawana jest w formie doustnej, kilka razy dziennie. Na początku leczenia utrzymuje się korzystny efekt działania leków, który obserwowany jest przez cały dzień. Jednak wraz z postępem choroby dobroczynne działanie leków stopniowo słabnie („wearing off”), doprowadzając do tzw. fluktuacji ruchowych, czyli stanów, w których takie objawy jak drżenie, spowolnienie i trudności w chodzeniu stopniowo nasilają się (stan „off”), a ustępują dopiero po przyjęciu kolejnej dawki leku (stan „on”). Z tego powodu konieczne jest coraz częstsze przyjmowanie leków, które z czasem doprowadza do utraty kontroli nad objawami.

TERAPIE INFUZYJNE W CHOROBIE PARKINSONA?

Terapie infuzyjne umożliwiają stałą, ciągłą podaż leków, dzięki czemu poprawiają kontrolę nad fluktuacjami ruchowymi i zmniejszają nasilenie stanów „off”. Leki stosowane są zazwyczaj podskórnie lub dojelitowo (poprzez cewnik założony do jelita cienkiego). Najczęściej stosowanymi lekami podawanymi w tej formie są preparaty lewodopy i apomorfiny:

- **Lewodopa:** jest to najczęściej stosowany lek doustny w chorobie Parkinsona. Po dotarciu do mózgu ulega on przemianie w dopaminę. Poza postacią doustną lek dostępny jest także w terapii infuzyjnej jako żel dojelitowy (tzw. LCIG).
- **Apomorfina:** lek ten należy do grupy tzw. agonistów dopaminy, czyli działa tak samo jak naturalna dopamina. W terapii infuzyjnej może być podawany podskórnie w postaci pojedynczych wstrzyknięć lub we wlewie ciągłym.

Zarówno LCIG, jak i apomorfina są przechowywane w zewnętrznej, przenośnej pompie, którą można podłączyć do cewnika dojelitowego lub do cienkiej igły służącej do podaży podskórnej.

W JAKIM CELU STOSUJE SIĘ TERAPIĘ INFUZYJNĄ?

Jeżeli występują fluktuacje ruchowe („wearing off”), oznacza to, że komórki nerwowe w mózgu utraciły zdolność magazynowania dopaminy. Dlatego konieczne jest częstsze przyjmowanie leków.

Terapie infuzyjne poprzez ciągłą podaż leków powodują poprawę kontroli nad objawami choroby w ciągu dnia i umożliwiają zmniejszenie częstości przyjmowanych leków doustnych. Dlatego uważane są za skuteczniejsze w porównaniu z lekami doustnymi i plastrami transdermalnymi.

KTO POWINIEN ROZWAŻYĆ LECZENIE TERAPIĄ INFUZYJNĄ?

Terapie infuzyjne są zalecane w szczególności pacjentom, u których leczenie preparatami lewodopy jest skuteczne, ale powoduje fluktuacje ruchowe i/lub dyskinezy (ruchy mimowolne spowodowane nadmierną dawką leków). Terapie infuzyjne zazwyczaj proponowane są po wyczerpaniu możliwości leczenia doustnego. Należy jednak pamiętać, że jeżeli leki doustne nie łagodzą objawów choroby (nawet na krótki czas), wówczas zastosowanie terapii infuzyjnych również nie będzie skuteczne.

GDZIE PROWADZI SIĘ LECZENIE?

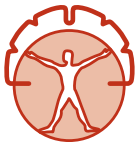
Jeżeli rozpoczęcie terapii infuzyjnej wymaga założenia cewnika do jelita cienkiego, wówczas konieczna jest hospitalizacja. Kontynuacja leczenia może się odbywać zarówno w szpitalu jak i w poradni neurologicznej. Przed włączeniem leczenia należy określić jego skuteczność. Leki podawane są w ciągu dnia, z przerwą nocną. W pierwszych miesiącach leczenia wskazana jest również kontrola dawki leku, która powinna być przeprowadzona przez lekarza i pielęgniarkę.

JAKIE SĄ GŁÓWNE OGRANICZENIA I POWIKŁANIA TERAPII INFUZYJNEJ?

Do głównych ograniczeń terapii infuzyjnych należą:

- terapie infuzyjne są dostępne tylko w niektórych krajach,
- koszt terapii infuzyjnej jest wyższy niż stosowanie leków doustnych i plastrów transdermalnych, co ogranicza ich dostępność
- obsługa pomp infuzyjnych wymaga obecności opiekuna oraz przeszkolenia w zakresie działania pompy
- w przypadku terapii LCIG mogą wystąpić problemy techniczne związane z drożnością cewnika
- podczas leczenia apomorfina mogą wystąpić powikłania w postaci zmian skórnych

Zarówno LCIG jak i apomorfina mogą powodować objawy niepożądane. Są one podobne do objawów wywoływanych przez

International Parkinson and
Movement Disorder Society

Terapie Infuzyjne Dla Pacjentów Z Chorobą Parkinsona: Podstawowe Informacje Dla Pacjentów

inne leki stosowane w chorobie Parkinsona i należą do nich:

- nudności
- senność
- obniżenie ciśnienia tętniczego
- splątanie
- halucynacje

Na wystąpienie powyższych objawów najbardziej narażeni
jednak są pacjenci, u których obserwowano podobne objawy
podczas stosowania leków doustnych.